

Ordføreren for forslagsstillerne (*Kirsten Jacobsen*) (FP):

Må jeg som stedfortrædende ordfører for forslagsstillerne for det første have lov til at sige tak for de dog positive bemærkninger, der har været, og tak for den indstilling, der har været hos de partier, der ville støtte vores forslag eller i hvert fald dele deraf.

Når fremskridtspartiet igen har fremsat forslag om ophævelse af den særlige indkomstskat, så skyldes det mange ting, men det er i hvert fald ikke et udtryk for, at vi er på stemmefiskeri, eller at vi ønsker at spille tingets tid. Vi anser dette forslag for at kunne hjælpe på beskæftigelsen. Det kan godt ske, at ministeren ikke tror, det kan det, men så kunne ministeren jo for en gangs skyld prøve på at støtte vores forslag, så vi fik det gennemført, så ville ministeren i hvert fald få syn for sagn, for det er helt klart, at kapitalvindingsskatten hæmmer beskæftigelsen på mange leder og kanter foruden det, at den nedsætter produktionen.

Dernæst er loven om særlig indkomstskat ganske uforståelig både for teknikere og for almindelige mennesker, som skal rette sig efter loven. Desuden er den ændret i én lang uendelighed. Hver eneste gang, den er blevet ændret, så er den blevet både dårligere og mere uforståelig, samtidig med at den er blevet skærpet. Nu ved jeg godt, at venstres ordfører vil gå herop og sige, at sidste gang blev den i hvert fald ikke skærpet. Men lige så vel som venstres ordfører ville kunne finde tilfælde, hvor den var blevet lempet, så ville jeg kunne finde lige så mange tilfælde, hvor den var blevet skærpet med nøjagtig det samme forslag. Eftersom provenuet af den særlige indkomstskat er meget lavt, så er skaderne i hvert fald så meget desto større, og det er baggrunden for, at vi har fremsat dette forslag.

Må jeg blot tage frem de skader, det bevirker på byerhvervene, hvor man har særlig indkomstskat på goodwill. Tænk på den håndværksmester, som, fordi han vil starte i beskedne kår, begynder med en lille forretning og arbejder den op efterhånden. Han bliver stavnsbundet til den forretning, han kan ikke få nogen større virksomhed, hvor han kan ansætte nogle flere mennesker. En ophævelse ville også have skabt flere arbejdspladser, og det ville også have øget beskæftigelsen.

Der er andre ting, som er åbenbart urimelige, bl. a. — og dér tror jeg nok, at både venstres ordfører og kristeligt folkeparti og andre, som normalt siger, at de er liberale, skal tænke over det og høre efter — den arealgrænse, der findes, på 1.400 m². Det er ganske urimeligt, når man tænker på, hvilke grundkrav der efterhånden er rundt omkring i sommerhusområder.

Men det værste overhovedet i kapitalvindingsskatten er bestemmelsen med hensyn til forskelsværdien. Med de stigende jordvurderinger, vi har haft, vil der gå et meget, meget lille tidsrum, før ganske almindelige parcelhuse er pålagt kapitalvindingsskat, og hvem vil det ramme? Hvem er det, socialdemokratiet rammer med det? Er det de rige? Nej, det er nemlig de fattige. For hvem er det, der kun har et lille bitte hus, som vil blive ramt af den bestemmelse? Det er de mennesker med de små indtægter, som bare er så uheldige, at de tilfældigvis måske bor i hr. Erhard Jakobsens tidligere kommune, hvor de har høje grundværdier. Hvis de har et lille bitte hus på 100 m² derude, så vil de om ganske få år komme til at betale kapitalvindingsskat, hvis de sælger det hus.

Jeg ved ikke, om socialdemokratiet synes, det er rimeligt. Jeg finder det i hvert fald ganske horribelt. Der har været lavet statistikker, hvorefter 80 pct. af ganske almindelige parcelhuse inden 1980 ville blive ramt af kapitalvindingsskat, hvis ikke man ændrede de 50 pct. i forskelsværdi. Når ministeren ønsker en dokumentation, så kan jeg give ministeren et ganske enkelt eksempel, som jeg kender på min egen krop.

Jeg kender en mand, som skulle sælge en gård — det var et dødsbo — og den skulle overtages af en arving, som oven i købet fik lov til at overtage den på meget rimelige vilkår i forhold til vurderingssummen. Den tidligere ejer havde siddet med en indtægt på denne gård på en 40.000-50.000 kr., men når man bare regnede ud, hvad den nye ejers ydelse ville blive, så ville den blive imellem 200.000 og 225.000 kr. Så sagde man: ja men hvordan kan det da lade sig gøre, det kan han jo ikke sidde ved? Og ved ministeren, hvad landbrugskonsulentens svarede: jo, det kan han sagtens, det er kun et spørgsmål om at lade produktionen stige. Hvorfor var den ikke steget? Det kunne ikke betale sig for den gamle mand, han ville